

[Vagn Bro.]

ærede Medlem Hr. Axel Møller ikke er uenig i, at vi i Retsplejeudvalget maaske kunde drøfte Muligheden for at faa en bedre Ordning; jeg hører nu, at selv det ærede Medlem Hr. Hans Rasmussen er rede til det samme. Jeg vil selvsagt hævde dette mit Synspunkt paa dette Omraade.

Hermed skal jeg anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Hans Rasmussen: Ogsaa jeg skal følge Formandens Henstilling og indskrænke mig til meget faa Bemærkninger.

Maa jeg overfor den højtærede Justitsminister, der stillede en Del Spørgsmaal til mig, ganske kort have Lov til at sige, at jeg ikke mener at skyldes Ministeren eller Tinget nogen Forklaring paa, hvilken Indflydelse Retsplejeudvalgets Erklæring har haft paa min Stilling til Sagen. Jeg har tidligere gjort opmærksom paa og vil ganske kort gentage, at jeg opfatter det staaende Retsplejeudvalg som en raadgivende Institution og intet som helst mere. En Erklæring fra dette Udvalg vil ikke paa nogen Maade være bindende for min Gruppe eller mig; jeg har jo endogsaa her givet Udtryk for den Opfattelse, at jeg ikke kunde være enig med det staaende Retsplejeudvalg i det første Afsnit af dets Erklæring, men at jeg og min Gruppe ikke vil stille os afvisende overfor Spørgsmaalet om en Forhandling angaaende en ny Affattelse af Retsplejelovens § 44. Vi vil gerne være med til at drøfte det i Fremtiden. Det, vi har ønsket, er, at en saadan Forhandling maa finde Sted paa normal Vis og under saadanne Forhold, at man bliver fri for at faa det Skær over Forhandlingerne, som unægtelig falder over dem i disse Dage, og som den ærede Justitsminister jo selv indrømmer er til Stede.

Naar den højtærede Justitsminister i øvrigt spørger, hvorledes jeg begrundet min Opfattelse i det hele taget, maa jeg sige, at dette Spørgsmaal forekommer mig at være noget overflødig. Jeg har saavel ved første Behandling som i Dag gjort opmærksom paa de saglige Mangler, der er ved det foreliggende Lovforslag, og det forekommer mig, at den stedfundne Behandling har bekræftet, at der er Mangler til Stede. Det er paavist fra flere Sider, hvorledes Forslaget paa flere Punkter burde være anderledes. Jeg henviser i saa Henseende blot til de indrømmende Udtalelser, der er fremkommet fra det ærede Medlem Hr. Axel Møller og fra den højt-

ærede Justitsminister selv om det Spørgsmaal, jeg rejste, hvorledes man vilde bære sig ad, naar man skulde have fat i en ny Dommer til at træde ind i et Embede, der var besat ved Konstitution; de to ærede Talere indrømmer, at her kan der tænkes at opstaa Vanskeligheder.

Men er det ikke uheldigt at vedtage noget, som man selv er paa det rene med kan medføre Vanskeligheder, og er det ikke uheldigt at gennemføre Lovbestemmelser, om hvilke Ordføreren maa erklære her under Forhandlingen, at man vistnok under de kommende Forhandlinger i Retsplejeudvalget skal ind paa en nærmere Overvejelse med Henblik paa at finde en anden Form end den her foreslaaede?

Det forekommer mig, at alt dette, sammenholdt med mine Bemærkninger i øvrigt saavel med Hensyn til Mangelen paa Motivering i Bemærkningerne til Lovforslaget som med Hensyn til de mangelfulde Bemærkninger i Justitsministerens Tale ved Lovforslagets Fremsættelse, tilstrækkeligt begrundet den Stilling, som min Gruppe og jeg indtager til denne Sag.

Den højtærede Justitsminister henviste endelig til tidligere Stridigheder mellem ham og mig og i samme Forbindelse ogsaa til, at vi gentagne Gange har været inde paa meget saglige Drøftelser, og den højtærede Minister opregnede her en hel Del Tilfælde, hvor vi har været i Strid, navnlig Spørgsmaal som Berning-Sagen, Striden om, hvem der skal paalægge en Dommer at rense sig, hvis han er Genstand for ærerørige Angreb, og andre Spørgsmaal. Jeg skal imidlertid ganske afstaa fra ved denne Lejlighed at komme ind paa en nærmere Imødegaaelse af Ministerens Udtalelser paa disse Omraader. Det forekommer mig i det hele taget, at dette Afsnit af Ministerens Tale i alt for høj Grad mindede om hin berømmelige Rangeringsdebat en Nat for nogle Aar siden, og en Gentagelse af noget af den Art synes jeg ikke Situationen frister til.

Axel Møller: Maa jeg først sige, at den Kritik, der er rettet mod Præsidentraadets Stilling og Svar, forekommer mig at være ganske ubegrundet. Jeg forstaar saa udmærket godt, at Præsidentraadet siger, at det almindelige Spørgsmaal, om man bør røre ved § 44, ligger udenfor Raadets Kompetence, medens det derimod naturligt falder ind under Præsidentraadets Opgave at udtale sig om, hvorvidt det finder det Hverv, Lovgivningsmagten her tiltænker Retspræsidenterne, uheldigt. Der-